

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. Quidam Sacerdos vnxit infirmum cum oleo veteri: quæritur, an peccauerit mortaliter? Ex quo sequitur, esse ppeccatum mortale, vel oleum benedicere alio die, quàm Feria quinta Parasceues, vel illud ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

teram enim illo vti oleo, quod ipsi signo Crucis benedicbant. Ita Bellarminus.

RESOL. VI.

An vna gutta olei sit sufficiens in vnaquaque vnctione, ad conferendum Sacramentum Extremæ-Vnctionis? Ex quo inferitur, vnam guttam aquæ sufficere ad validitatem Baptismi. Ex par. 3. tit. 4. Ref. 176. alias 177.

§.1. Negatiuam sententiam docet Filliucius tom. 1. tract. 3. cap. 4. num. 78. vbi sic asserit: Dico quamlibet vnctionem tantam esse debere, quanta satis est, iuxta communem modum loquendi. Verum vt ratione vnctionis attingat in particulari, non videtur satis vna gutta olei stillare, sed opus est perfundere partem sensus, id enim est vngere, ita ille.

2. Sed pro probabilitate partis affirmatiuæ habeo validum argumentum; nam ex doctrina Reginaldi in praxi, tom. 2. lib. 28. cap. 9. num. 13. Suarez, & aliorum, id quod de quantitate aquæ circa Sacramentum Baptismi asseritur; hoc etiam de quantitate olei circa Sacramentum Extremæ-Vnctionis afferendum est; sed probabiliter multi DD. vt supra visum est, tenent vnam guttam aquæ sufficere ad validitatem Baptismi. Ergo vna stilla olei dicitur etiam vngere. Sed tu Lector cogita.

Supr. in ref. que hic est in tom. 1. tr. 1. Ref. 10. §. 1. & 2. & in aliis eius primæ annot.

RESOL. VII.

Quidam Sacerdos vixit infirmum cum oleo veteri, quæritur, an peccauerit mortaliter? Ex quo sequitur esse peccatum mortale, vel oleum benedicere alio die, quam Feria quinta Parasceses, vel illud singulis annis non renouare. Et notatur, quod si Sacerdos per errorem vngeret infirmum non oleo, sed sacro Chrismate nihil esse repetendum. Ex p. 3. tit. 4. Ref. 175. alias 176.

§.1. Affirmatiuam sententiam docet Zambrianus de casibus occurrentibus tempore mortis, cap. 5. dub. 4. num. 5. & seq. vbi num. 14. sic concludit: Ex dictis sequitur esse peccatum mortale, vel oleum benedicere alio die quam feria quinta, vel illud singulis annis non renouare, vel veteri vti extra necessitatem. Ita ille.

2. Sed hæc aliquibus non probantur, nam vt ait Ledesina in sum. tom. 1. de Sacram. Extremæ-Vnct. cap. 2. in fine. [No es cierto que aya precepto de renouar el azyete de los enfermos cada año, aunque se suele hazer así: Pero de la Chrisma se halla claro precepto del derecho de que se renueue.] Et Henriquez lib. 3. cap. 8. num. in fin. asserit absolutè, quod non est de præcepto renouare oleum singulis annis. Ex his aliquis probabiliter posset respondere, non peccasse mortaliter supradictum Sacerdotem vngentem infirmum oleo veteri. Sic determinauit Henriquez lib. 2. cap. 29. num. 3. vbi ait, quod non prohibetur vngere infirmos veteri oleo, & in glossa, littera P. notauit ita Theologos, & vtriusque iuris peritos Salmanticenses post longam consultationem determinasse.

3. Sed mihi magis placuit prima sententia, non tamen damno sententiam Henriquez, renouandum esse quotannis oleum infirmorum, & vetus comburendum in Ecclesia, vel in piscinam iniiciendum; si verò non sit aliud oleum, nisi vetus, potest instante morte fieri cum illo Extremæ-Vnctio, & ad hunc finem seruari debet vetus, quousque nouum habea-

Sup. hoc in Ref. 1. not. præteritæ §. Item poterit. ad med.

tur: vide etiam Layman in Theol. Moral. lib. 5. tr. 8. cap. 2. num. 4. qui etiam num. 3. adnotat, quod si Sacerdos per errorem vngeret infirmum, non oleo, sed sacro Chrismate, probabiliter dici posse videtur nihil esse repetendum, sed rem Domino commendandam; tum quia plerumque non posset fieri iterata vnctio sine scandalo, tum quia valde probabile est, Sacramentum Extremæ-Vnctionis valde conseruari in materia sacri Chrismatis. Ita Layman.

RESOL. VIII.

An moribundo sit ministranda Extremæ-Vnctio cum oleo alterius anni? Et docetur, virgente articulo mortis, per se posse Sacramentum Extremæ-Vnctionis breuissima, & tenui linitione vnius oculi, auris, manus, narium, & etiam absque signo Crucis, & sub vna formula communi: Per istam sanctam vnctionem, &c. Et an sit necessaria vnctio pedis? Ex p. 5. tit. 3. Ref. 179.

§.1. Licet non videatur à peccato excusandus Sacerdos, qui ministraret hoc sacramentum cum oleo veteri, nã debet esse benedictum coactus, vt habetur in cap. literis, de consecrat. dist. 3. tenent vbi necessitas virgeret, poterit Parochus virgere moribundum oleo veteri, & ita declinat sacra ad finem Congregatio Episcoporum die 20. Martij 1590. in fine, sic Gauanto in ambir. Episcop. ver. Extremæ-Vnctio num. 10. & docet Emanuel Sã ver. Extremæ-Vnctio num. 6. Zambrianus de sacrament. Extrem. Vnct. cap. 4. dub. 4. num. 15. & doctissimus Barbosa de officio Parochi, cap. 22. num. 25. vbi num. 30. rectè aduertit cum multis Doctores in casu necessitatis, eo quod periculum sit in mora, posse Sacerdotem sine culpa vngere vnam aurem, vnam manum, aut vnam oculum, & tunc causa celebrandi propter periculum instantis mortis, vnctiones sine Cruce fieri nihil obstat. Et ideo non grauatur etiam hic apponere auctoritatem Villalobos tom. 1. tract. 10. dist. 3. num. 3. vbi sic ait. [Que harã el Sacerdote quando vè al enfermo que estã agonizando con peligro de muerte antes de recibir todas estas vnctiones. Respondes, que en tal caso vnja todos los organos de los cinco sentidos, los quales estan en la cabeça, excepto el recto, y para el basta vngir vna mano, diziendo: Per istam sanctam vnctionem & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus quicquid peccasti per visum, auditum, gustum, odoratum, & tactum. Lo qual puede hazer breuemente tocando los organos de los sentidos, sin detenerse a hazer cruces, y en tal caso las preces que se auian de dezir primeramente, las dirã despues. Mas esto no lo ha de hazer comunmente, sino en caso de tan grande aprieto, como queda dicho, y si tuuiere lugar añade: Quicquid peccasti per gustum, y vnja vo pie, que ay sententia de algunos Doctores que diga, que esto es necesario.] Ita ille. Vide etiam meiplum in 3. part. tractat. 4. resolut. 168. & Tannerum tom. 4. dist. 7. quest. 1. dub. 1. num. 19. vbi docet, virgente articulo mortis per se posse Sacramentum Extremæ-Vnctionis breuissima, & tenui linitione vnius oculi, auris, manus, narium, & oris, etiam absque signo Crucis, & sub vna formula communi: Per hanc sacramentum vnctionem, &c.

RESOL. IX.

An si Parochus poterit domi oleum Extremæ-Vnctionis ministrare?

AN TOY
Opera
Tom. I
E III